

Křesťanství a důslednost

Církev nedávno připomněla, že katolíci se ve veřejném životě musí chovat způsobem, jenž je slučitelný s jejich vírou.

Přinášíme článek otištěný v Las Provincias de Valencia.

16.06.2003

Nedávná doktrinální poznámka kongregace pro nauku víry, týkající se některých otázek souvisejících s povinnostmi katolíků ve veřejném životě, zdůraznila, že být katolíkem není něčím náhodným, a není to ani

věc ukrytá uvnitř svědomí nebo uzavřená do chrámů. To zásadní formuluje takto: Jelikož pravdy víry tvoří neoddělitelnou jednotu, není logické izolovat jediný z jejich obsahů na úkor katolické nauky jako celku.

Být katolíkem zásadně implikuje následování Krista. Toto následování zahrnuje zjevenou nauku a morálku spolu s modlitbou a svátostmi, jež poskytují milost, která umožní prožívat tento dar, jenž je zároveň i úkolem. K tomuto evangelijnímu světu vede cesta přes víru, ctnost, která nás vede k tomu, že věříme v onen soubor pravd, a to nejen pouhým osvícením rozumu, nýbrž zásluhou autority Boha, který zjevuje, kterého nelze oklamat a který neklame nás. Věříme-li tomu, čemu máme zrovna chuť věřit, čemu rozumíme nebo co nám zrovna vyhovuje, ve skutečnosti nemáme víru, nýbrž jen něco velmi dílčího,

málo božského a příliš
odpovídajícího omezeným
možnostem člověka.

V tomto kontextu je třeba chápat
potřebnost učení církve jako správce
a garanta cesty, jež vede k ztotožnění
s Kristem. Náš Bůh by byl totiž
ubohý, kdyby poté, co nás spasil od
hříchu, ponechal na lidské
subjektivitě a omylnosti nalezení oné
cesty, jež může přivést křesťana k
tomu, aby se stal druhým Kristem, a
tedy synem Otce s milostí Ducha
svatého.

Je-li křesťanova identita takováto,
nemůže být dočasná nebo spojená
jen s určitými činnostmi či
okolnostmi. Zdá se však, že život
některých – možná mnoha – katolíků
probíhá takto: jdou možná na mši a
pak svůj klobouk katolíka pověsí u
vstupu do parlamentu, sportovního
klubu, firmy nebo vlastní
domácnosti.

Naše víra samozřejmě radikálně nezabraňuje hříchu – existují lidské slabosti, chyby, omezení, zneužívání svobody a mnoho jiných věcí, proto ostatně existuje nádherná svátost pokání –, já ale teď mluvím o touze být důsledný, o hledání jednoty života založené na Kristu, a ne opaku.

Jan Pavel II. to potvrzuje, když mluví o důslednosti křesťanů: „V jejich bytí nemohou být dva paralelní životy: z jedné strany takzvaný duchovní život se svými hodnotami a požadavky a z druhé strany takzvaný život světský, tedy život v rodině, v práci, ve společnosti, v politice, v kultuře. Výhonek vinného keře, kterým je Kristus, vydává plody ve všech oblastech konání a existence“ (Christifideles, č. 59).

Sv. Josemaría Escrivá – který přinesl do jazyka křesťanské askeze pojem jednoty života – se před lety

vyjadřoval podobně. V homilii Vroucně milovat svět vzpomíná na pastýřskou práci v třicátých letech a říká, že se ty, kteří ho následovali, snažil „odvést od pokušení, jež bylo tehdy a je i dnes tak časté, vést jakýsi dvojí život: vnitřní život, život vztahu s Bohem na jedné straně, a život druhý, jiný, odlišný a oddělený, život rodinný, pracovní a společenský, plný drobných pozemských skutečností“. A aby myšlenku zdůraznil, naléhavě prohlašoval: „To ne, děti moje! Nemůže existovat dvojí život, nemůžeme být schizofreničtí, jestliže chceme být křesťany.“

Tato schizofrenie má pestrý původ: pohodlnost, nevědomost, zbabělost, podléhání vládnoucí kultuře atd. Je třeba se zaměřit na příčiny a skončit s touto nemocí. Velká část diagnózy i léčebného procesu je v rukou církve samé: ta musí naprosto jasně nabízet svou nauku a prostředky spásy, tedy celého Krista. Domnívám se ale, že

řešením není – jak si někteří myslí –
vytvoření jediné katolické strany,
protože víra vyživuje celý život, láska
k bližnímu dává formu všemu:
existuje nekonečné množství
světských aspektů, které se, při
respektování katolické identity,
mohou uskutečňovat tisíci způsoby.
Tak to tvrdí i tento dokument.

Pablo Cabellos (vikář
delegatury Opus Dei ve
Valencii), 31. května 2003.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
krestanstvi-a-duslednost/](https://opusdei.org/cs-cz/article/krestanstvi-a-duslednost/) (01.04.2026)